

Kapitel 1

Början på resan

Det här hände när jag var 9 år. Förresten heter jag Oscar Ericson. Jag är 27 år. Just det, jag skulle berätta om när jag var liten. På den tiden gick jag på Engelbrektskolan i Stockholm. Då var jag nyfiken och fantasifull. Jag ska berätta om en lärare som var dum. Hon hette Birgitta Larson. Det som var dåligt med Birgitta var att hon kunde dyka upp var som helst och när hon dök upp skällde hon på den som varit dum. Henne hade vi i NO. Då hade jag en kompis som hette Olle, han och jag gick i samma klass. Det sägs att han fick en utskällning av Birgitta sen dess har han varit stum. Vi vågade inte stå upp mot Birgitta för vi inte ville bli stumma!

På skolan fanns det en dörr som jag tyckte var lite konstig för det fanns ingen nyckel till den och den lyste när man inte var där. Den fanns i en korridoren till lärarrummet.

Kapitel 2

Brevet

Jag gick till dörren på fredagen 9/9-2015 efter skolan. Då såg jag ett brev under dörren. Jag öppnade brevet, det var glänsande med silvertext. Det stod:

Hjälp!

Jag heter Norf och bor i Anataria det är ett land. Bakom dörren du står framför ligger mitt land. Det är några som kidnappat drottningen. Hon heter Nifari och hon var min hustru innan hon blev bortrövad. För att hitta mig ska du fråga kentauren Stormvind han vaktar porten in hit.

Hjälp mig snälla Oscar Ericson!

Jag visste inte om jag skulle berätta om brevet för någon eller inte. Den natten sov jag inte för jag undrade så mycket över vad som gömde sig bakom dörren och hur mannen som skickade brevet visste vad jag hette. Nästa dag hade vi matte -prov jag hann inte så mycket för jag tänkte bara på dörren och brevet. Efter skoldagen så gick jag till dörren och kollade på den i jakt på ett till brev men jag hittade inget.

Kapitel 3

Nyckeln

Nu var jag tvungen att få tag i nyckeln till den mystiska dörren. Någon där inne behövde min hjälp! Då kom Birgitta Larsson emot mig. Då såg jag något som glittrade inuti hennes väska, jag trodde att det var nyckeln. Jag tyckte det var konstigt att det var hon som hade nyckeln. Det var nyckeln som hon hade i väskan. Jag smög bakom henne. Hon hade inte märkt mig för hon lyssnade på musik. Jag smög mig fram till Birgitta Larssons väska och sträckte fram handen, fick tag i nyckeln och sprang min väg. Nästa dag kollade Birgitta hela tiden i sin väska men hon hittade aldrig det hon sökte. Sen kollade hon argt på hela klassen resten av dagen. Vår nästa lektion med henne blev inställd för att hon var så arg för att nyckeln var borta. Jag sprang till dörren så fort jag kunde. Jag vred om nyckeln och jag öppnade dörren jag kände mig glad för att jag hade lyckats. Sen gick jag hem med ett lättat hjärta.

Kapitel 4

En annan värld

Jag gick in i genom den magiska dörren och såg en fantastisk värld först såg jag en liten by av lerhus med halmtak, mitt i byn var det ett torg av sten med en fontän i mitten. Det luktade blommor och grönt gräs. Det var en stig ner till byn. Sen kollade jag upp mot himlen då såg jag ett berg som ett slott stod på. Slottet såg ut som om de var gjort av marmor (det antog jag i alla fall) med guldspiror på de vita tornen. Jag såg att de brann en brasa i byn jag såg att de var några som stekte en gris där. Det luktade som när jag grillar korv fast godare. Om man kollade åt vänster såg man åkrar och ännu längre bort såg man en stor skog. Bakom den berg högre än jag någonsin kunnat föreställa mig. Människorna som stekte grisen hade ben som var som getters och överkroppen var en människas. Det kom en lustig figur emot mig. Det var en kentaur sån man ser på filmer och i böcker. Den kom närmare och närmare. Till slut stod han framför mig.

Kapitel 5

En annorlunda vän

Han frågade mig vad jag hette och jag sa:

- Hej jag heter Oscar Ericson.
- Bra. Jag heter Stormvind, jag ska ta dig till min kung, han heter Norf om du inte visste det.
- Jag antar att han bor uppe på berget? Sa jag.
- Eh ja han gjorde det innan drottningen blev bortrövad, han tycker att det är för farligt nu, sa Stormvind. Kom nu vi måste gå.
- Okey, sa jag.

När vi kom fram till byn såg alla på mig. De var nog inte vana att se en vanlig människa. Vi kom fram och Stormvind knackade någon slags kod på träet som dörren var gjord av. En ovanlig figur sa - Hej Oscar. Den hade lejonkropp med mänsklig överkropp som var muskulös. Jag såg en kontur av vingar på lejonmänniskans sida. Jag frågade :

-Vem är du? Han sa:

-Jag är kung Norf.

Sen sa han - kom in kom in Oscar Ericsson.

När jag kom in var det svalt och mysigt med två svärd i kors längst in. Jag frågade vad jag skulle göra även om jag visste svaret. Han sa att jag skulle rida till den förbjudna skogen, där trollen bor. Det var trollen som hade rövat bort drottningen. Då frågade jag hur jag skulle rida dit, för jag hade aldrig ridit förr. Vi gick ut och såg upp mot skyn, där såg vi en VIT HÄST med vingar. Stormvind gav mig ett svärd som glänste som en diamant. Jag såg något uppe vid handtaget, ett namn, det stod Oscar Ericson. Men uppdraget kändes ändå hopplöst

Kapitel 6

Mitt uppdrag

Jag kom på en plan hur jag skulle rädda Nifari, drottningen, men jag behövde en del saker. Jag behövde:

- Dolk
- Svärd om jag blir överfallen.
- Långt rep
- En Sköld så jag kunde skydda mig.
- Vanliga kläder(i deras land)
- Lim

Planen var att jag skulle flyga med hästen till den förbjudna skogen där drottningen antagligen fanns. Sen skulle jag ha med mig en liten trupp soldater som skulle gå till attack, och göra så trollen svimmar. Sen kommer jag dit och limmar upp dem på träden och räddar drottningen. Jag tog tag i hästen och såg till att soldattruppen var klar. Sen bar det av till den förbjudna skogen. När vi var framme smög vi in mot trollens grotta, soldaterna tog sina positioner och jag gömde mig nära grottans mynning. Sen kom trollen tillbaka till sin grotta, då anföll soldaterna trollen och gjorde så de svimmade. När de slogs så såg jag min chans och sprang in i grottan. Jag kom fram till drottningen inne i grottan, skar av repen runt henne och då förstod jag att hon hade svimmat av. Jag sprang ut och ropade efter soldaterna och hoppades att de hade vunnit över trollen. De hade de men en av mannarna hade dött efter ett bakhåll. Soldaterna hjälpte mig att bära ut drottningen ur grottan och jag limmade upp trollen på träden.

Kapitel 7

Slutet på uppdraget

Jag kände mig trött och svag, jag tagit slut på alla mina krafter. Drottningen var fortfarande medvetlös men jag kände att hon andades. Jag drog med mig drottningen upp på min häst och jag och manarna flög därifrån. Efter en stund kände jag att hon började vakna så vi skyndade oss snabbt tillbaka till byn. När vi var framme så gav jag henne ett par örter som gjorde henne piggare och hon vaknade upp efter allt som hänt. Sen blev det fest för att drottningen var hemma. Jag var hedersgäst på festen. I slutet på festen så gick kungen och drottningen uppför vägen till slottet och alla 100 vakterna stod på vägkanten med sina björnskinnsmössor och röda uniformer på sig. Stormvind ledde mig tillbaka mig till den magiska dörren som på den här sidan var en stor port med guldiga kanter och tecken av guld. Det var ett stort märke mitt på dörren, det var ett O och ett E i varandra. Jag sa hej då till Stormvind och sen gick jag in genom dörren till mitt land med känslan av att jag skulle komma tillbaka. Det kändes konstigt efter att jag gått genom dörren, jag kände att jag hade något i handen. Det var nyckeln till den magiska dörren. Det var Norf som hade skickat med mig den, så jag skulle ha tillgång till den magiska dörren. På vägen hem märkte jag att inget hade förändrats. Jag mötte jag en gubbe, och jag frågade vilken dag det var. Han sa ett datum som jag inte kommer ihåg nu men det var samma dag som när jag gick in i landet.

Nästa dag gick jag till skolan. Det kändes konstigt att gå förbi den magiska dörren in till landet Anataria.

SLUT!!!!!!

